

Nr 316.

Av herr **Johanson** i Huskvarna **m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t i fråga om åstadkommande av billigare tandvård.

Såväl vid riksdagarna 1920—1922 som vid nu pågående riksdag hava motioner framburits med syftemål att söka för allmänheten i vårt land åstadkomma en billigare tandvård. Det är icke blott ett ekonomiskt intresse, att detta önskemål blir beaktat, utan tillika en angelägenhet av största betydelse för folkhälsan. Erfarenheten visar, att ett vårdslösande härutinnan lätt kan medföra ett försvagande av hälsa och krafter och stundom även allvarsamma akuta sjukdomar.

Folkets hälsa är en dyrbar skatt, som bör på allt sätt skyddas och bevaras. Från det allmännas sida har, särskilt under senare tider, mycket blivit gjort för att bringa hjälp mot sjukdomar och ohälsa; men likväl är det mycket som återstår att göra, icke minst beträffande nu förevarande angelägenhet. Sjuka och skadade tänder förekomma säkerligen oftare än några andra sjukdomar eller kroppsfel, och olägenheterna härav hava mer och mer tilldragit sig uppmärksamhet.

Den brist på tandläkare, som förefunnits, synes nu vara på väg att småningom avhjälpas, då numera årligen ett större antal tandläkare utbildas än förr. Därtill kommer, att många s. k. tandtekniker numera hava en sådan utbildning, att de i många fall kunna med fördel betjäna allmänheten.

Största svårigheten är emellertid, att för närvarande den tandvård, som kan erhållas, blir allt för dyrbar. Många, kanske de flesta, måste avstå från en eljest väl behövlig tandvård, enär de äro i saknad av medel till densammas bekostnad. Skadan drabbar icke blott dem själva utan i viss mån hela släktet.

Då tandfrågan nu på grund av väckta motioner återigen drages inför riksdagens prövning, må det vara tillåtet att peka på en sak, som borde vinna beaktande vid en blivande utredning, och som torde bidra att föra frågan framåt. Härmed åsyftas, att *tandkliniker* efter hand borde inrättas i olika delar av landet, där fullt sakkunnig tandvård kunde lämnas allmänheten mot en taxa, som skulle vara så bestämd, att även den mindre bemedlade kunde erhålla tillfredsställande vård härutinnan mot skäligt pris eller vid fattigdom till och med utan ersättning. Vid dessa kliniker kunde under en legitimerad läkares tillsyn och ledning flera biträden deltaga i arbetet. Säkerligen skulle härigenom en betydlig förbättring av den allmänna tandvården och därmed även av den allmänna folkhälsan åstadkommas.

En blivande utredning torde kunna utfinna, huru och på vad sätt en dylik verksamhet lämpligast skulle kunna organiseras.

Med anledning härav yrkas vördsamt,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville, med beaktande av vad i motionen anförts, låta verkställa utredning, huruvida och på vad sätt en billigare tandvård må kunna åstadkommas, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 25 januari 1924.

C. O. Johanson.

J. A. Jonsson.

C. J. Jonsson,
Mörkhult.
